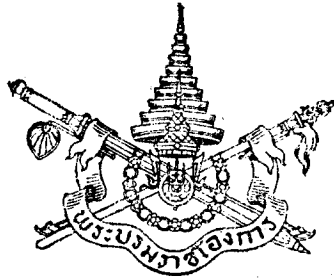

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๔๑ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ มิถุนายน ๒๔๕๖

พระราชกฤษฎีกา

ให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมโรคกักกัน พ.ศ. ๒๔๕๕

(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๕๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๕๖

เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระ
บรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมโรคกักกัน
พ.ศ. ๒๔๕๕ ในจังหวัดเชียงใหม่

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๔๑ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ มิถุนายน ๒๔๘๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๔๗๕ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๘๕ และมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมโรคภักดิ์ พ.ศ. ๒๔๘๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมโรคภักดิ์ พ.ศ. ๒๔๘๕ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๘๖”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมโรคภักดิ์ พ.ศ. ๒๔๘๕ ในจังหวัดเชียงใหม่

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๔๑ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ มิถุนายน ๒๔๙๖

หมายเหตุ :— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากจังหวัดเชียงใหม่เป็นจังหวัดที่มีชุมชนหนาแน่น ประชาชนได้รับความกระทบกระเทือนจากเครื่องอุปโภคบริโภคอันเป็นดังจำเป็นแก่การครองชีพมีราคาสูงขึ้น เพื่อสวัสดิภาพและความเหมาะสมแก่สถานการณ์ปัจจุบัน สมควรให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมโภคภัณฑ์ พ.ศ. ๒๔๙๕ ในจังหวัดเชียงใหม่ต่อไป โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาตามความในมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมโภคภัณฑ์ พ.ศ. ๒๔๙๕ นั้น.